

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC-669/11

dot. DOLiS-440-105/11/PW/II/

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2011 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pana X o ponowne rozpatrzenie sprawy z jego skargi dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej oraz Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 1 lipca 2011 r. (sygnatura: DOLiS/DEC-536/11/31066,31067,31068)

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X (dalej – Skarżący) na przetwarzanie jego danych osobowych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej (dalej – MOPS) oraz Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności (dalej – MZON). Skarżący zarzucił MOPS i MZON, iż odmawiając jego

żądaniu zaprzestania przetwarzania danych osobowych, zawartym w skierowanym przez Skarżącego do MOPS i MZON piśmie z dnia 26 grudnia 2010 r., naruszyły ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst. jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – dalej: ustawa. Skarżący podniósł także, iż wskazany wyżej fakt: „(...) jest pozbawieniem mnie możliwości decydowania o tym czy zgadzam się czy też nie na to, żeby urząd przetwarzał owe dane osobowe (...)”. Precyzując swoje żądanie, pismem z dnia 23 marca 2011 r. Skarżący wniósł o nakazanie usunięcia jego danych osobowych ze zbiorów danych, których administratorem jest MOPS oraz MZON (sygn. akt: DOLiS-440-105/11).

W celu zbadania przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. W latach 2009-2010 MZON prowadził postępowania w sprawie wydania względem Skarżącego orzeczeń o stopniu niepełnosprawności i w związku z nimi przetwarzał dane osobowe Skarżącego w zakresie nazwiska oraz imion, daty i miejsca urodzenia, adresów miejsca zamieszkania, rodzaju i numeru dokumentu tożsamości, numeru PESEL, obywatelstwa, wagi i wzrostu, a także danych dotyczących stanu zdrowia, sytuacji społecznej i zawodowej oraz dotyczących Skarżącego orzeczeń, wydanych w postępowaniu administracyjnym. Po zakończeniu wskazanych wyżej postępowań MZON aktualnie przetwarza przedmiotowe dane w celach archiwizacyjnych.
2. Od dnia 8 lutego 2010 r MOPS prowadził postępowanie w sprawie z wniosku matki Skarżącego, Pani Y, dotyczące przyznania dodatku mieszkaniowego, które zostało zakończone decyzją z dnia 26 lutego 2010 r. o jego przyznaniu. W związku z ww. postępowaniem MOPS przetwarzał dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska, daty urodzenia, adresu zamieszkania, a także dane dotyczące jego sytuacji dochodowej, zawodowej, zdrowotnej, rodzinnej i majątkowej jako osoby pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym z wnioskodawcą. Po zakończeniu wskazanego wyżej postępowania MOPS aktualnie przetwarza przedmiotowe dane w celach archiwizacyjnych.
3. Pismem z dnia 22 czerwca 2010 r., Skarżący poinformował MOPS, że nie wyraża zgody na przetwarzanie jego danych osobowych, jeśli, cyt.: „(...) nie uniemożliwi to decydowanie przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w sprawie dodatku mieszkaniowego dla właściciela mieszkania przy ulicy (...) MOPS pismem z dnia 21 lipca 2010 r. wskazał, iż, cyt.: „(...) to wnioskodawca

odpowiada i ponosi pełną odpowiedzialność za wszystkie dane zawarte w złożonych dokumentach. To tylko on podpisuje zgodę na przetwarzanie danych osobowych, ponieważ to jego dane Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej przetwarza dalej np. przekazując je wraz z kwotą przydzielonego dodatku mieszkaniowego do zarządcy mieszkania”.

4. Pismem z dnia 26 grudnia 2010 r. adresowanym zarówno do MOPS, jak i MZON Skarżący zwrócił się o zaprzestanie przetwarzania jego danych osobowych oraz o ich usunięcie ze zbiorów danych administrowanych przez MOPS i MZON.
5. Pismami z dnia 14 stycznia 2011 r. MOPS (znak: ...) i MZON (znak:...), odnosząc się do pisma Skarżącego z dnia 26 grudnia 2010 r., wskazały, iż pozostają odrębnymi administratorami danych, przetwarzającymi dane osobowe Skarżącego zgodnie z ustawą oraz przepisami szczególnymi. Ponadto, ww. podmioty wskazały podstawy prawne przetwarzania danych osobowych Skarżącego.

Na podstawie poczynionych ustaleń w dniu 1 lipca 2011 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną (sygnatura: DOLiS/DEC-536/11/31066,31067,31068), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

Dnia 7 lipca 2011 r., w ustawowym terminie, Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

Odnosząc się do zaskarżonej ww. decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Skarżący przedstawił pogląd, iż „być może zgoda na przetwarzanie danych osobowych jest aktualna w czasie postępowań administracyjnych ale powinno się mieć prawo do swobodnego decydowania jak długo zgadza się na przetwarzanie danych osobowych”.

Badając zasadność uwzględnienia przedstawionego wniosku, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 51 Konstytucji RP, nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby (ust. 1); władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym (ust. 2); każdy ma prawo dostępu do dotyczących go urzędowych dokumentów i zbiorów danych. Ograniczenie tego prawa może określić ustawa (ust. 3); każdy ma prawo do żądania sprostowania oraz usunięcia informacji nieprawdziwych, niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą (ust. 4); zasady

i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji określa ustawa (ust. 5). Wskazać przy tym należy również na ustanowioną w art. 31 ust. 1 Konstytucji RP zasadę, dopuszczającą ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Niewątpliwie w zgodzie z ww. zasadami konstytucyjnymi pozostaje zasada stanowiąca, że administrator danych osobowych, tj. podmiot decydujący o celach i środkach przetwarzania danych (którego definicję wprowadził ustawodawca w art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych [tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.]), obowiązany jest respektować w dotyczącym jego działalności procesie przetwarzania danych wszystkie przepisy prawa z tym związane.

Podnieść należy również, że ustawa o ochronie danych osobowych określa ogólne zasady przetwarzania i ochrony danych osobowych, zaś skonkretyzowanie tychże zasad ma miejsce w szczególnych wobec jej regulacji przepisach prawa. Dlatego, należy respektować zarówno przepisy tej ustawy, jak i - jeżeli istnieją - szczególne przepisy prawa regulujące przetwarzanie danych osobowych (w tym ich pozyskiwanie) dotyczące danej materii. Jedynie w sytuacji braku przepisów regulujących w sposób szczegółowy zasady przetwarzania, w tym udostępniania, danych osobowych w określonej sprawie, zastosowanie znajdują ogólne regulacje wynikające z ustawy o ochronie danych osobowych.

Niezbędnym warunkiem legalności każdej czynności mieszczącej się w pojęciu przetwarzania danych jest spełnienie którejkolwiek z przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Przetwarzanie danych jest więc dopuszczalne m. in. wówczas, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy). Powołana przesłanka ma zasadnicze znaczenie dla okoliczności przetwarzania danych osobowych przez organy władzy publicznej – upoważnione do działania wyłącznie na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP oraz art. 6 Kodeksu postępowania administracyjnego).

Ponownie zatem wskazać należy, że w analizowanym stanie faktycznym u podstaw przetwarzania danych przez MOPS i MZON leży art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy, mocą których ustawa o ochronie danych osobowych odsyła do przepisów

szczególnych, regulujących działalność określonych podmiotów i instytucji, wskazujących w jakich przypadkach i w jakim zakresie mogą one przetwarzać dane osobowe, aby obowiązki i uprawnienia nałożone na nie mocą tych przepisów mogły być realizowane. I tak, w przedmiotowej sprawie przesłanką legalizującą przetwarzanie danych osobowych Skarżącego, zarówno zwykłych, jak i wrażliwych, są obowiązujące przepisy ustaw szczególnych.

Generalny Inspektor podtrzymuje dotychczasowe ustalenia, iż MOPS na podstawie ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 71, poz. 734 z późn. zm.) – dalej: u.o.d.m. oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) – dalej Kpa, prowadził postępowanie o przyznanie dodatku mieszkaniowego.

Aktualne pozostają również ustalenia Generalnego Inspektora, iż osobą uprawnioną do dodatku mieszkaniowego była matka Skarżącego, Pani Y (dalej – uprawniona). Z faktu posiadanego uprawnienia wynikał obowiązek wypełnienia dokumentów, o których mowa zarówno w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie dodatków mieszkaniowych (Dz. U. Nr 156, poz. 1817), tj. wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego (załącznik nr 1) i deklaracji o wysokości dochodu (załącznik nr 2), jak i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2001 r. (Dz. U. Nr 156, poz. 1828) w sprawie sposobu przeprowadzania wywiadu środowiskowego, wzoru kwestionariusza wywiadu oraz oświadczenia o stanie majątkowym wnioskodawcy i innych członków gospodarstwa domowego, a także wzoru legitymacji pracownika upoważnionego do przeprowadzenia wywiadu, tj. formularza wywiadu środowiskowego u wnioskodawcy (załącznik nr 1) oraz oświadczenia o stanie majątkowym (załącznik nr 3). Uprawniona zawarła w treści ww. załączników dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, adresu, daty urodzenia oraz źródła dochodu, a także informację o pozostawaniu z nim w jednym gospodarstwie domowym. Tym samym z ww. ustawy i rozporządzeń wynika uprawnienie MOPS do przetwarzania danych osobowych Skarżącego jako osoby pozostającej w jednym gospodarstwie domowym z osobą składającą wniosek o dodatek mieszkaniowy.

Jednocześnie ponownie należy podkreślić, iż po zakończeniu ww. postępowania MOPS, jak wynika z zebranego materiału dowodowego, do dnia 31 grudnia 2010 r. przetwarzał dane osobowe Skarżącego w celach archiwizacyjnych na podstawie przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. Nr 112, poz. 1319 z późn. zm.). Po dniu 31 grudnia 2010 r. powyższe dane są przetwarzane w celach archiwizacyjnych na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia

2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67 z późn. zm.).

Odnosząc się do przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez MZON Generalny Inspektor podtrzymuje ustalenie, że w sprawach takiego rodzaju, jak w analizowanym stanie faktycznym MZON działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 214, poz. 1407 z późn. zm.) – dalej: u.r.z.i.s., oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328 z późn. zm.), a także na podstawie przepisów Kpa.

Wobec powyższego, nie może być właściwym uznanie braku zgody Skarżącego za okoliczność nadrzędną wobec obowiązku wynikającego z przepisu prawa, dlatego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).